

РЕШЕНИЕ

№ 5188

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разглежда докладваното от ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело
№ 20221110140476 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба вх.№ 156933/27.07.2022 г. на Д. А. Е., роден на ***** г., действащ чрез законния си представител Н. П., ЛНЧ ., родена на ***** г. в Руска Федерация, с адрес в гр. Несебър, Извън регулацията № 1, със съдебен адрес: ГР.СОФИЯ, ул.Страцин № 3, ап. 1 срещу Частно общообразователно училище „“, БУЛСТАТ ., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Свети Наум № 36, представлявано от директора ., чрез адвокат П. Б., съдебен адрес: гр. София, ул. Алабин № 56, ет. 4, с която са предявени са иски по чл. 26, ал. 2, предложение второ от ЗЗД за прогласяване за нищожен Договор, сключен между страните и анекс към него от 23.12.2021 г., поради липса на съгласие, и иск по чл. 55 от ЗЗД за осъждане на ответната страна да заплати на ищеца сумата от 3360 евро, недължимо платена сума.

В исквата молба се твърди, че родителите на малолетния ищец Д. А. Е. сключили Договор с ответното Частно средно езиково училище на 23.12.2021 г. Сочи, че за училището са разбрали от позната, която обяснила, че в училището се преподава на български език, но множеството рускоговорящи преподаватели улеснявал процеса. В началото на декември 2021 г. се срещнали с директора на училището и обстойно били запознати за учебния процес и мероприятията, които училището организира. Било им обяснено, че таксата за една пълна учебна година възлизала на 5415 евро, но тъй като детето постъпвало по-късно, а не от началото на учебната година, таксата за него цяла да бъде 3360 евро. Твърди, че разговорът бил проведен в кабинета на директорката на училището и се водел на руски език, тъй като родителите на детето не разбирали български. Получили бланка за договор по имейл, а уговорката за цената на договора била на отделна бланка, формирана като анекс от същата дата. Договорът и анексът били на български език, било им отказано да го получат на руски език. След като се съветвали с тяхна позната, говореща български език и тя ги уверила, че договорът е за обучението на детето им и цената е такава, каквато са се били разбрали с директорката, майката на ищеца платила сумата и подписала договора. В началото на 2022 г. детето постъпило в училището. Още първите дни обаче имало признаци, че детето трудно се адаптира. Показал тетрадка за упражнения, в която учител бил драскал и поправял, споделил за грубо отношение на преподавателите. На втората седмица детето споделило, че не се чувствало добре и родителите решили повече да не ходи в това училище. Тогава

започнали проблемите. На 20.02.2022 г. писмено и устно заявили на директора, че желаят да отпишат детето от училището, като в резултат на това получили документи на български. След като документите били преведени от тяхна позната, родителите разбрали, че трябвало да представят удостоверение, че детето е прието да учи в друго училище. Сочил, че са представили такова удостоверение от Британското училище в София. Разбрали, че ако подпишат анекса, нямало да им върнат нито част от парите, които са платили. Директорът на училището отказал да възстанови дори част от сумата с аргумента, че Д. може физически да не посещава училище и да учи на друго място, но все още се води ученик там. Изпратили покана за доброволно изпълнение, но получили отговор, че парите няма как да бъдат върнати, тъй като законът не позволявал. Твърдил, че нямало как да даде осъзнато съгласие за сключване на договор, когато не може да разбере неговото съдържание, от друга страна, училището прави разходи и предвижда печалба въз основа на услугата, която предоставя и счита за неправилно, когато се е отказала от услугата още в началото, да задържат всички пари, които са заплатени. Моли съда да уважи исковата претенция. Претендират разноски.

Отвратната страна в срока по чл. 131 от ГПК е депозирала отговор на исковата молба. Счита исковите за допустими. Оспорва ги като неоснователни. Признава факта на сключване на процесния договор за обучението на малолетния Д. А. Е., но оспорва, че договорът е нищожен. Счита, че същият не попада в нито една от предвидените от закона категории на нищожен договор. Счита, че независимо от нивото на владеене на български език, ищцовата страна е била наясно съдържанието на договора и анекса към него, без да са вписани възражения за неразбиране на езика, на който са написани. Сочил, че предвид това, че отвратното училище упражнява дейност в България, то приложимо е българското законодателство и се позовава на конкретни нормативни актове, които уреждат хипотези, при които заплатената такса се възстановява на ученика и неговите родители. Твърдил, че не са били налице условията за възстановяване на заплатената такса, както и предпоставките за отписване на детето от училището. Моли съда да отхвърли исковите и да им присъди разноски.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните по делото не е спорно и видно от представеното по делото Удостоверение за раждане на Д. Александрови Е., роден на ***** г. се установява, че негови родители и законни представители са Н. П. и Александър Е., като тримата са руски граждани.

С доклада на делото като безспорно между страните на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е отделено и обстоятелството, че Н. П., ЛНЧ., в качеството си на родител и законен представител на малолетния Д. А. Е., роден на ***** г., и бащата на детето са сключили Договор от 23.12.2021 г. за обучение в ЧСЕУ „“. Видно от представеното по делото копие на същия, договорът е изготвен на български език, като Н. П. е положила подписа си върху всяка страница от договора. Не е спорно и от представените по делото писмени доказателства се установява, че между ответника и родителите на Д. Е. е сключен и Анекс от 23.12.2021 г., подписан от Н. П..

Като безспорно между страните по делото с протоколно определение от 13.11.2023 г. е отделено и обстоятелството, че във връзка с процесния договор за обучение от 23.12.2021 г., ответникът е получил сумата в размер на 3 360 евро.

От свидетелските показания на Н. П., майка и законен представител на ищеца Даниел Е., която се явява в съдебно заседания с преводач Силвия Дойчева, регистриран преводач към СГС, се установява, че преговорите по сключване на процесния договор са водени на руски език, като договорът бил изпратен по имейл без превод на руски език и не разбирала какво точно подписва. В пълно противоречие с изложените в исковата молба обстоятелства и установеното от свидетелските показания на другия свидетел е соченото от свидетелката П. обстоятелство, че мислила, че детето ще се обучава и на руски, а не се преподавал руски

език, като дори и тя самата в съдебно заседание обяснява, че учителката по руски му е задраскала работата и го е накарала да препише всичко вкъщи. От свидетелските показания се установява и че другият син на свидетелката е ученик в ответното училище и се е обучавал в него до края на учебната година.

От изслушаните по делото по реда на чл. 176 ГПК обяснения на Шара Карсакпаева, директор на ответното училище, се установява, че между нея и родителите на ищеца не са правени уговорки, че платената такса ще се възстанови в рамките на 10 учебни дни, ако детето не може да се адаптира в училището.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да бъдат уважение предявените в настоящото производство искове по чл. 26, ал. 2, предложение второ от ЗЗД за прогласяване за нищожен Договор, сключен между страните и анекс към него от 23.12.2021 г., поради липса на съгласие, и иск по чл. 55 от ЗЗД за осъждане на ответната страна да заплати на ищеца сумата от 3360 евро, недължимо платена сума в тежест на ищцовата страна е да докаже наличието на твърдените обстоятелства за липса на съгласие за сключване на процесния договор и анекси към него, както заплащането на процесната сума, отказа на ответника да възстанови сумата, липсата на основание (отпадането на основанието) за заплащане на сумата, наличие на обедняване на ищеца за сметка на ответника и причинно-следствена връзка между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника, както и всички останали положителни факти и обстоятелства, на които основава иска си.

В тежест на ответника е да докаже всички положителни факти и твърдения, от които черпят изгода за себе си, както и наведените в отговора на исковата молба възражения, че процесният договор е подписан без забележка от родителите за липса на знание на български език и неразбиране на съдържанието му.

Липсата на съгласие по смисъла на цитираната правна норма е тежък порок на правната сделка, който е налице, когато волеизявлението е направено при т.нар. "съзнавана липса на съгласие", например – изтръгнато с насилие, направено без намерение за обвързване и други подобни. Липса на съгласие е налице, ако няма две насрещни, противоположни по съдържание волеизявления, ако те не се отнасят за един и същ предмет. Твърдението за липса на съгласие се извежда от обстоятелството, че възложителят по договор за обучение не е разбирал български език и при подписване на договора не му е било представено копие на руски език, поради което и се твърди, че не е налице съгласие.

В тази връзка следва да се отбележи, че така изложените в подкрепа на иска твърдения, сочат по-скоро на порок във волята и по-точно - на грешка относно съдържанието на волеизявлението. Доколкото, обаче, ищецът изрично се позовава на липсата на съзнателна воля за сключването на договор, следва да се обсъдят наведените в подкрепа на този иск твърдения, главното от които е липсата на информираност относно съдържанието на подписания от нея договор. По делото не са наведени твърдения, че липсата на съгласие произтича от валидно изразена воля за сключване на договора в това число неавтентичност на положения подпис.

Съдът счита, че от представения по делото договор от 23.12.2021 г. и анекс към него от същата дата ясно личи волята на страните чрез съвпадение на насрещните им изявления. Договорът е подписан без забележка от Н. П., като последната никъде не е посочила изрично, че не разбира неговото съдържание. Следва да се посочи и че самата тя твърди че процесният договор е изпратен предварително по имейл, което предполага, че същата е имала възможността да извърши превод, в случай че част от съдържанието на договора е неясно.

Следва да се посочи още, че страни по процесния договор за обучение се явяват Н. П. и Алаксандър Е., в качеството си на родители на ищеца – Д. Е., като ищец в настоящото производство е самото дете, представлявано от законния си представител, което навежда твърдения за нищожност на договора, сключен от родителите му. Предвид изложеното,

съдът намира и че на отделно основание, предявеният иск от Д. Е. иск за установяване нищожност на договора за възлагане на обучение от 23.12.2021 г. е неоснователен, доколкото последният няма правен интерес и не може да докаже в настоящото производство, че Н. П., като страна е сключила договора при липса на съгласие.

Предвид изложеното и доколкото съдът намира, че процесният договор за обучение от 23.12.2021 г. е валидно сключен и обвързва страните по него, неоснователен се явява и иска с правно основание чл. 55 ЗЗД, доколкото ответникът е получил процесната сума в размер на 3 360 евро на годно правно основание.

В допълнение на изложеното, следва да се посочи, че адаптацията на детето в ответното училище е обстоятелство, което не е от значение за правния спор, доколкото в настоящото производство са наведени твърдения за нищожност на процесния договор, поради липса на съгласие. Адаптацията на детето би могла да има значение при наведени твърдения за неизпълнение на процесния договор и произтичащите от това правни последици, каквито твърдения по делото липсват.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в тежест на ищеца следва да бъдат възложени сторените от ответника разноски в размер на 1 200 лева за адвокатски хонорар, съгласно представения Договор за правна защита и съдействие от 13.06.2023 г. и списъка по чл. 80 от ГПК, представен по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения с правно основание по чл. 26, ал. 2, предложение второ от ЗЗД от Д. А. Е., роден на ***** г., действащ чрез законния си представител Н. П., ЛНЧ ., родена на ***** г. в Руска Федерация, с адрес в гр. Несебър, Извън регулацията № 1, със съдебен адрес: ГР.СОФИЯ, УЛ.Страцин № 3, ап. 1 срещу Частно общообразователно училище „“, БУЛСТАТ ., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Свети Наум № 36, представлявано от директора ., чрез адвокат П. Б., съдебен адрес: гр. София, ул. Алабин № 56, ет. 4 иск за прогласяване за нищожен Договор, сключен между Н. П., в качеството ѝ на родител на Д. Е., и Частно общообразователно училище „“ и анекс към него от 23.12.2021 г., поради липса на съгласие, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения с правно основание по чл. 55 ЗЗД от Д. А. Е., роден на ***** г., действащ чрез законния си представител Н. П., ЛНЧ ., родена на ***** г. в Руска Федерация, с адрес в гр. Несебър, Извън регулацията № 1, със съдебен адрес: ГР.СОФИЯ, УЛ.Страцин № 3, ап. 1 срещу Частно общообразователно училище „“, БУЛСТАТ ., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Свети Наум № 36, представлявано от директора ., чрез адвокат П. Б., съдебен адрес: гр. София, ул. Алабин № 56, ет. 4 иск за осъждане на ответната страна да заплати на ищеца сумата от 3360 (три хиляди триста и шестдесет) евро, недължимо платена сума, като неоснователен.

ОСЪЖДА Д. А. Е., роден на ***** г., действащ чрез законния си представител Н. П., ЛНЧ ., родена на ***** г. в Руска Федерация, с адрес в гр. Несебър, Извън регулацията № 1, със съдебен адрес: ГР.СОФИЯ, УЛ.Страцин № 3, ап. 1 да заплати на Частно общообразователно училище „“, БУЛСТАТ ., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Свети Наум № 36, представлявано от директора ., чрез адвокат П. Б., съдебен адрес: гр. София, ул. Алабин № 56, ет. 4, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 1 200 (хиляда и двеста) лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

